

ΕΝΩΣΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΧΑΝΙΩΝ (Ε.Σ.Π.Ε.Χ.)

Νόμιμα αναγνωρισμένο σώματείο με την υπ' αριθμ. 1747/2016 διάταξη του
Ειρηνοδίκειου Χανίων

Διεύθυνση: ΣΤΡΔΟ «ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ»,
Κωίνου Μαλλινού 45, Αγ. Ιωάννης, Χανιά, ΤΘ 73005
e-mail: espeexanion@pomens.gr

Η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα

Την **1η Δεκεμβρίου 1913**, ένα μεγάλο ιστορικό γεγονός συντελέστηκε στο φρούριο Φιρκά των Χανίων: η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα. Ένα γεγονός το οποίο ο κρητικός λαός το περίμενε αιώνες και για το οποίο είχε κάνει πάρα πολλές θυσίες.

Η 1η Δεκεμβρίου 1913 δεν είναι ένα απλό ιστορικό γεγονός αλλά το τέρμα ενός πολυαίμακτου και απροσμέτρητων θυσιών αγώνα που κράτησε άσβεστη τη φλόγα του ιδανικού της λευτεριάς από γενιά σε γενιά.

Από τον Ιανουάριο του 1830 με το πρωτόκολλο του Λονδίνου, ενώ το Ελληνικό κράτος αναγνωρίστηκε ανεξάρτητο, η Κρήτη και άλλες περιοχές έμειναν έξω από τα σύνορα του Ελληνισμού, στην απόλυτη κυριαρχία του Σουλτάνου. Η Κρήτη των αιμάτων και των τροπαίων αγνοήθηκε από τις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής.

Η απόφαση αυτή προκάλεσε θλίψη και αγανάκτηση στους Κρητικούς, οι οποίοι αντέδρασαν με σθένος εναντίον των Μ. Δυνάμεων και του κυβερνήτη Καποδίστρια.

Η επιθυμία του Κρητικού λαού για ελευθερία και ένωση με την Ελλάδα εκφράστηκε στα χρόνια που ακολούθησαν με αλλεπάλληλες εξεγέρσεις το 1833, 1841, 1858, 1866 με κορυφαίο γεγονός το ολοκαύτωμα την Μονής Αρκαδίου.

Οι ατέλειωτες αυτές θυσίες του Κρητικού λαού εντυπωσίασαν τις μεγάλες δυνάμεις της εποχής, έστρεψαν το ενδιαφέρον της διπλωματίας στο Κρητικό ζήτημα και παρά τον ατυχή Ελληνοτουρκικό πόλεμο, ανακηρύσσουν καθεστώς αυτονομίας στο νησί με ύπατο αρμοστή τον πρίγκιπα Γεώργιο.

Στις 2 Νοεμβρίου 1898 και ο τελευταίος Τούρκος στρατιώτης εγκατέλειπε οριστικά την Κρήτη. Ένα μήνα αργότερα (9 Δεκεμβρίου 1898) αποβιβάστηκε στη Σούδα ως Ύπατος Αρμοστής ο δευτερότοκος γιος του βασιλιά των Ελλήνων πρίγκιπας Γεώργιος και έγινε δεκτός με ηγεμονικές τιμές από τα διεθνή στρατεύματα και με πρωτοφανείς εκδηλώσεις ενθουσιασμού από τους χριστιανούς κατοίκους του νησιού. «Πρώτη λευτεριά» αποκαλεί ο Πρεβελάκης την περίοδο της Αρμοστείας, όμως αυτή η μεταβατική περίοδος κρατά περισσότερο από το αναμενόμενο.

Δεν άργησε μάλιστα να φανεί και διάσταση απόψεων στο κρίσιμο ζήτημα της ενώσεως της Κρήτης με την Ελλάδα ανάμεσα στον Βενιζέλο και τον πρίγκιπα Γεώργιο. Η πεποίθηση του Βενιζέλου ήταν ότι η λύση θα έπρεπε να είναι σταδιακή με βαθμιαίες κατακτήσεις, όπως η απομάκρυνση των ξένων στρατευμάτων από τις Κρητικές πόλεις και η αντικατάστασή τους από εντόπια πολιτοφυλακή.

Όλα αυτά μοιραίως οδήγησαν στην επανάσταση του Θερίσου (10 Μαρτίου 1905), που στρεφόταν κατά του δεσποτισμού, της αυλοκρατίας και της βίας, και διεκήρυσσε τη θέληση των Κρητικών για την Ένωση με την Ελλάδα.

Άλλες 2 φορές διακήρυξε την ένωση ο Κρητικός λαός, το 1908 με το ενωτικό ψήφισμα της Β' συντακτικής Συνέλευσης και την ίδια χρονιά στην Κρητική βουλή.

Σε όλα τα γεγονότα αυτής της εποχής πρωταγωνιστικό ρόλο διαδραματίζει ένας νέος πολιτικός, μια ηγετική μορφή με ιδιαίτερη ακτινοβολία και διπλωματική δεξιοτεχνία ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Ο Βενιζέλος εκλέγεται πρωθυπουργός της Ελλάδας, προχωρεί στην ανασυγκρότηση της χώρας, οργανώνει ισχυρές ένοπλες δυνάμεις και οδηγεί τη χώρα σε νικηφόρους πολέμους.

Ο κρητικός λαός συντάσσεται μαζί του, οργανώνει εθελοντικά σώματα στρατού και συμμετέχει στο Μακεδονικό και Ηπειρώτικο μέτωπο όπου και πρωτοστατεί με πράξεις υψηλού ηρωισμού.

Τον Οκτώβριο του 1912 η Ελληνική Βουλή υποδέχεται με θέρμη και πανηγυρισμούς τους εκλεγμένους βουλευτές που θα εκπροσωπήσουν την Κρήτη και μετά την θριαμβευτική νίκη στους Βαλκανικούς πολέμους η Τουρκία υποχρεώνεται με το άρθρο 4 της Συνθήκης του Λονδίνου (30 Μαΐου 1913) να δεχθεί λύση του Κρητικού ζητήματος.

Την 1η Δεκεμβρίου 1913 η πόλη των Χανίων παρουσίαζε εορταστική όψη και είχε κατακλυστεί από πλήθη κόσμου. Τις πρωινές ώρες κατέπλευσαν τα θωρηκτά "Αβέρωφ" και "Σπέτσαι" και τα αντιτορπιλικά "Ιέραξ" και "Πάνθηρ" στα οποία επέβαινε η ελληνική αντιπροσωπεία, αποτελούμενη από τον βασιλιά Κωνσταντίνο, τον πρωθυπουργό Ελευθέριο Βενιζέλο, το προεδρείο της Βουλής και τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη.

Ακολούθως, ο Χατζή – Μιχάλης Γιάνναρης και ο Αναγνώστης Μάντακας (Κρήτες οπλαρχηγοί) μαζί με τον Ελευθέριο Βενιζέλο υψώνουν την Ελληνική σημαία στο φρούριο Φιρκά των Χανίων και η Κρήτη ενσωματώνεται με την μητέρα Ελλάδα.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΔΟΞΗΣ ΛΕΒΕΝΤΟΓΕΝΝΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ! ΠΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΩΣ ΕΛΛΗΝΕΣ!

2016